

LESZEK Mądziak z grupy plastycznej INOPS jest autorem kilkunastu plakatów eksponowanych obecnie w

Arcusie.

Sfera zainteresowań plakato- wych młodego plastyka-studenta jest dosyć rozległa. W Arcusie prezentuje on plakaty filmowe m. in. do POWIEKSZENIA Antonioniego, WSTRETU Polańskiego, O CZYMŚ INNYM Chytilovej.

Dowodem teatralnych zainteresowań autora są plakaty do TESTAMENTU Villona i misterium staropolskiego AMOR DIVINUS. Uzupełnieniem ekspozycji są plakat o tematyce muzycznej — JAZZ 68, rocznicowy — 50 LAT NIEPODLEGŁOŚCI, pozostałe spełniają rolę informacyjną o wystawie.

Po zapoznaniu się z plakatową twórczością Mądziaka nasuwają się dosyć mieszane refleksje.

Ekspenowanym propozycjom zarzu- cić można przede wszystkim pewną

PLAKATY

L. MĄDZIKA

W ARGUSIE

nieudolność w rozwiązywaniu zagad- nień techniczno-formalnych; jaskra- wym przykładem może być niepo- radne jeszcze literonictwo.

Trudno także dostrzec organiczną łączność tekstu z kompozycją całe- go plakatu. Mądziak posługuje się zbyt często identyczną czcionką, mało widoczne są próby harmonizo- wania kroju liter z oddziaływaniem treściowym i plastycznym plakatów.

Innym mankamentem są występu- jące jeszcze niekiedy nieporadności w rysunku.

Osobnym zagadnieniem jest obec- ność obcych wpływów i inspiracji w plakatach Mądziaka. Przykładem może być plakat do głośnego filmu Antonioniego, gdzie w sposobie przedstawienia kobiecej głowy moż- na się dopatrzeć manieri ekspresjo- nistyczno-secesyjnej (może Muncha).

Mądziak posługuje się zespołem ulubionych form plastycznych, stara się upraszczać i geometry- zować formy rzeczywiste, trudno nie dostrzec w jego plakatach dużych wartości kolorystycznych.

Do najlepszych z eksponowa- nych należą niewątpliwie plaka- ty do filmu Polańskiego, TESTA- MENTU — Villona i staropol- skiego AMORA DIVINUSA.

Pierwszy — zawiera spory ła- dunek ekspresji, wydobyty przy pomocy efektownego zestawienia bieli rąk z czernią tła rozdzie- lonego białym akcentem. Oba plakaty teatralne tkwią bardzo mocno w klimacie tekstów sce- nicznych.

Mimo pewnych niedociągnięć warsztatowych, plakaty Mądziaka należy ocenić pozytywnie, są one wyrazem konsekwentnego dąże- nia do przedstawienia tematu w najbardziej ekspresyjnej formie. Być może, źródłem tego są roz- terki i konflikty przeżywane przez autora, które w swojej twórczości usiłuje wyrazić i roz- wikłać.